

Czytania: (Mdr 3, 1-9); (Ps 112, 1-2. 5-6. 7-8. 9); Aklamacja (J 12, 26); Ewangelia (J 12, 24-26)

Święto św. Wawrzyńca, diakona i męczennika; 10 sierpnia

Dzisiejsze pierwsze czytanie jest często wykorzystywane w liturgii pogrzebowej, aby podkreślić i przypomnieć wszystkim, że „życie zmienia się, ale się nie kończy”, i że czy to w życiu czy w śmierci należymy do Boga. Możemy odnieść je też do wielu męczenników i ludzi prawych, którzy odeszli z tego świata i wierność Bogu przypłacili męczeństwem, ofiarując swe życie Bogu do końca. Autor Księgi Mądrości przypomina, że jak w czasie ziemskiej egzystencji życie sprawiedliwych, życie ludzi prawych, którzy żyli w przyjaźni z Bogiem, było w ręku Boga, tak i po śmierci nadal pozostaną oni w ręku Boga, nie dosięgnie ich żaden niepokój, nie muszą się niczego obawiać w swoim przejściu z tego świata do wieczności. Odejście do wieczności nie jest nieszczęściem, choć wielu napawa smutkiem, żalem, czasem rozpaczą. Śmierć to jednak nie unicestwienie, ci którzy odeszli w przyjaźni z Bogiem, trwają w pokoju. Męczennicy mieli siłę i odwagę, którą czerpali z nadziei nieśmiertelności, ofiarując się za życia Bogu, nieśmiertelnemu i wiecznemu, mają zapewniony udział w Bożej wieczności w Bożej nieśmiertelności. „Choć nawet w ludzkim rozumieniu doznali kaźni, nadzieja ich pełna jest nieśmiertelności (3:4)”. Życie męczenników to często szereg trudnych i bolesnych doświadczeń. Bóg doświadczał męczenników jak złoto w tyglu, aby byli zdolni dać świadectwo o Bogu. Doświadczenia, przez które nas Bóg przeprowadza uczą nas, kształtują, oczyszczają, przyczyniają się do naszego rozwoju duchowego. W Księdze Apokalipsy przez św. Jana Bóg mówi: „Ja wszystkich, których kocham, karzę i ćwiczę. Bądź więc gorliwy i nawróć się! (3:19)”. Raz też św. Paweł, kiedy udało mu się przeżyć ukamienowanie, mimo przeciwności i bólu, cały czas głosił Ewangelię „umacniając dusze uczniów, zachęcając do wytrwania w wierze, bo przez wiele ucisków trzeba nam wejść do królestwa Bożego (Dz 14:22)”. Pan Bóg sam też zawsze umacnia swoją łaską tych, którzy Mu zaufali: „łaska i miłosierdzie dla Jego wybranych” dla tych, którzy „wierni w miłości”, rozumieją komu służą, kto nadaje sens ich życiu i pozostają wierni. W następnym rozdziale Księgi Mądrości autor przestrzega i mówi, że: „nadzieja bezbożnego jak plewa wiatrem miotana i jak lekka piana rozbita przez burzę (5:14)”. Nadzieje i oczekiwania bezbożnego są złudne, nietrwałe, chwiejne, przemijające i tylko wprowadzają w iluzoryczne szczęście, za którym się goni a i tak się go nie osiąga, które ani nie nasyci ani nie będzie długo trwało. „A sprawiedliwi żyją na wieki; zapłata ich w Panu i staranie o nich u Najwyższego (Mdr 5:15)”. Prośmy Pana Boga o łaskę życia bogobojnego, pobożnego, z sercem ufnym i wiernym i abyśmy odnajdywali radość w zachowywaniu Bożych przykazań.

o. Wiesław Jonczyk SJ